

hele Aarsoverskuddet, efter at Tab fra foregaaende Aar ere dækkede, henlægges til Sikkerhedsfondet. Dog er Selskabet berettiget til af Overskuddet eller af dets Rest at uddele et Beløb, der ikke maa overstige fem pCt. af den indbetalte Del af Aktie- eller Garantikapitalen, som Rente til Aktionærer eller Garanter eller som Bonus til Forsikringstagere.

Har Sikkerhedsfondet naaet det foran nævnte Beløb, men dog ikke det dobbelte af dette Beløb, skal Henlæggelsen mindst være en Tiendedel af Aarsoverskuddet efter Fradrag fra dette af Tab fra foregaaende Aar og af det ovenfor nævnte Beløb paa indtil fem pCt. af den indbetalte Kapital.

Beslutninger om at formindske Sikkerhedsfondet under det foran fastsatte Maksimum kunne kun gyldigt ske med Forsikringsraadets Samtykke, medmindre saadan Formindskelse nødvendiggøres for at dække Tab, som ikke have kunnet bæres af Aarsoverskuddet.

Saafernt et Livsforsikringsselskab har anbragt nogle af de til Aktiekapitalen eller, hvis Selskabet er gensidigt, til Garantikapitalen svarende Midler efter Reglerne i § 18, og de paagældende Midler ere paategnede paa den i § 20 foreskrevne Maade, er Selskabet berettiget til ved Anvendelsen af de ovenfor givne Forskrifter at betragte saadanne Beløb, som om de vare henlagte til Sikkerhedsfondet, saaledes at de foreskrevne Henlæggelser til dette Fond kunne afpasses i Forhold hertil.

§ 18.

De til Dækning af Forsikringsfondet afsatte Midler skulle anbringes paa følgende Maade:

1. i Obligationer, der ere udstedte af, eller for hvilke en vis Rente er garanteret af den danske Stat;
2. i saadanne Kreditforeningsobligationer, i hvilke umyndiges Midler ifølge de derom gældende Regler lovligt kunne anbringes;
3. i Indlaansbeviser fra danske Banker eller Sparekasser;
4. i Obligationer, udstedte eller garanterede af danske Kommuner;
5. i Laan, sikret ved Pant i fast Ejendom indtil Halvdelen af dens ved den sidste i Henhold til Lov af 19. Marts 1869 eller Lov af 15. Maj 1903 om Ejendomsskyld foretagne Vurdering fastsatte Værdi eller — for visse Arter af Ejendomme efter Forsikringsraadets nærmere Forskrift — indtil to Trediedele af nævnte Vurderingssum;
6. i Laan mod Pant i Selskabets egne Forsikringer indtil deres Genkøbsværdi;
7. i Laan mod Sikkerhed, som maa anses for lige saa betryggende som de under Nr. 5 og 6 nævnte, og i Værdipapirer, som efter deres Art og den Sikkerhed, de frembyde, kunne stilles i Klasse med de under Numrene 1—4 nævnte;
8. i fast Ejendom, som Selskabet i Egenskab af ufyldstgjort Panthaver har maattet overtage, dog kun i højst 2 Aar efter Overtagelsen og ikke med større Beløb end Laanets Restgæld ved Overtagelsen, samt i fast Ejendom, som Selskabet ejer, og hvori det har sit Hovedkontor, et saadant Beløb, som Forsikringsraadet finder passende.

§ 19.

De ved Selskabets Stiftelse og inden Udløbet af de to første Regnskabsaar anvendte Stiftelses- og Organisationsomkostninger kunne opføres i Selskabets Aars-